

CLÀSSICA A LA REIAL ACADEMIA

Dimarts 5 de novembre de 2019 a les 20.00 hores

Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

Saló d'actes

Barcelona

"Fills de les muses"

ORIOI MALLART baríton
VIVIANA SALISI piano

Franz SCHUBERT (Àustria, 1797 - 1828)

Der Musensohn (el fill de les muses)
Der entsühnte Orest (Orestes perdonat)
Aus Heliopolis II (des de la ciutat del sol)
Memnon (Memnó)
Der zürnenden Diana (a Diana enfurismada)
Fahrt zum Hades (viatge a l'Hades)
Prometheus (Prometeu)

Jan NÓVAK (Txèquia, 1921 - Alemanya, 1984)

CANTICA LATINA
Paraclausithyrum (a la porta tancada, Plaute)
Ad Lynam (a la lira, Horaci)
Ad Faunum (a un faune, Horaci)
Vides ut alta (mira la neu alta, Horaci)
Amoris ignes (foc d'amor, poema pompeïà)
Merula (la merla, Hermann Weller)
Ludi Latini (jocs llatins, Wilfred Stroh)

Reynaldo HAHN (Veneçuela 1874 - França 1947)

ÉTUDES LATINES
Lydé
Phyllis
Tyndaris

FILLS DE LES MUSES

La cultura clàssica en la cançó de concert

El recital que avui us oferim és una mostra de les traces de la cultura grecollatina en els compositors des del romanticisme fins als nostres dies. Les referències als mites o les divinitats clàssiques han estat un punt de trobada per reflexionar sobre qüestions que han ocupat i preocupat els humans de totes les èpoques, arribant així fins a nosaltres.

Entre l'extensa producció de lieder de Franz Schubert (1797-1828) hi mereixen sens dubte un lloc destacat els compostos sobre temes de l'antiguitat. En una Europa en recuperació de les seqüeles de Napoleó, amb un ambient de forta opressió i censura, els poetes sovint feien servir els mites per posar en dubte la realitat que els envoltava, plantejar anhels impensables en el context del moment o somniar en un passat idealitzat.

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832), un colós de la cultura del seu temps, va passar llargues temporades a Itàlia amarant-se dels referents clàssics i va deixar poemes emblemàtics als quals Schubert va posar música. Johann Mayrhofer (1787-1836) va ser un poeta romàntic que tingué una estreta amistat amb Schubert i que li va fer descobrir la cultura grecollatina. Va esdevenir un dels poetes preferits de Schubert, que va trobar en la seva melangia el canal perfecte per expressar-se. A través d'aquests textos i cançons ens confrontarem entre altres qüestions amb el paper de l'artista en la societat, la permanència de l'obra després de la mort o la solitud de l'eternitat.

El compositor nascut a Txèquia Jan Novak (1921-1984) representa sens dubte un cas singular en la difusió actual de la llengua llatina. Des dels anys 50 es va dedicar plenament a difondre'n la literatura i la cultura a tots nivells i de forma molt activa, component cantates, òperes i cançons amb text en llatí, però també redactant-hi textos de tot tipus i parlant-lo de forma habitual per reivindicar el paper del llatí, no pas com a llengua morta sinó com a peça indispensable en l'engranatge de la cultura humanista europea. Les seves Cantica Latina van ser publicades pòstumament el 1985. Havien estat pensades no només per ser cantades en concert, sinó també per animar a nens i nenes, joves, estudiants, amateurs, en definitiva a tothom, a cantar en llatí. Hi trobem textos d'Horaci, Catul, Virgili, però també textos d'autors contemporanis que simpatitzaven amb la seva idea.

A principis del segle XX, i com a reacció a l'excés de densitat i truculència del realisme, a París va sorgir el moviment parnassianista, del Parnàs o lloc de l'Olimp on vivien les muses. El parnassianisme buscava principalment la bellesa, l'art per l'art, en una expressió sense massa implicació personal, plena de llum i lleugeresa. Un dels poetes més representatius d'aquest corrent va ser Charles Leconte de Lisle, (1818-1894) que va escriure un recull de poemes anomenat Études Latines, evocacions del món antic molt inspirats i suggerents.

Reynaldo Hahn (1874-1947) era un compositor nascut a Veneçuela, però resident a París, on va saber sintonitzar perfectament amb els gustos dels temps, i va posar una música inspiradíssima i elegant a deu d'aquests poemes, dels quals n'hem escollit tres que ens traslladaran realment al Parnàs, on esperem que les muses ens vulguin rebre a tots plegats.

ORIOI MALLART va néixer a Girona, on va iniciar els estudis de piano. Posteriorment va estudiar el Grau Superior de Cant a l'ESMuC, amb la Mireia Pintó, i també es va formar amb en Lambert Climent i la Marta Mathéu. Ha realitzat sessions de treball amb Ton Koopman, Lluís Vilamajó, Marcel Boone, Benjamin Bruns, Wolfram Rieger, Juan Martín-Royo i Carlos Aragón, entre d'altres.

Ha cantat amb Collegium Vocale Gent, dirigit per Philippe Herreweghe, i amb la Capella Reial de Catalunya, amb Jordi Savall. Canta habitualment amb el Cor de Cambra del Palau de la Música, amb el Cor de Cambra Bach zum Mitsingen i amb l'Ensemble O Vos Omnes. Forma part de la plantilla del Coro Victoria de Madrid i és col·laborador del Coro Nacional de España.

Entre les seves interpretacions com a solista més recents destaquen la cantata Membra Jesu Nostri de Buxtehude i la Missa Luterana en SolM de J. S. Bach. Amb BZM, qui li va atorgar la Beca Bach per a joves solistes, ha cantat nombroses cantates, així com el rol de Jesús a la Passió segons Sant Marc. Ha estat solista dels Rèquiem de Mozart i de Saint-Saëns, el Via Crucis de Liszt (Jesús), i ha interpretat Dichterliebe de Schumann i Die Winterreise de Schubert, així com altres cicles de lied i cançó. També ha estat solista a la Petite Messe Solennelle, de Rossini. En òpera, ha interpretat el rol de Zoroastro a Orlando de Händel, el de Belcore a L'Elisir d'Amore de Donizetti o el de Baró de Pictordu a la Cendrillon de P. Viardot.

VIVIANA SALISI es dedica des de fa més de vint-i-cinc anys a l'acompanyament del repertori vocal. Va estudiar al Conservatori de Manresa amb Glòria Masegú i Ludovica Mosca, i a l'Escola de Música de Barcelona amb Albert Attenelle. Finalitzats els estudis superiors de piano, es va especialitzar en acompanyament de lied i òpera a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar (Alemanya) amb el suport de la beca Wardwell de la Fundació Humboldt. En aquest centre va obtenir el títol de correpetidora.

Ha treballat com a assistent musical als festivals d'òpera de Bad Hersfeld i Heidenheim a Alemanya i en el cicle "Òpera a Catalunya" d'Amics de l'Òpera de Sabadell, a més de col·laborar amb institucions com la Fundació "La Caixa", el Gran Teatre del Liceu, Orquestra de Cambra Catalana, Fundación Jacinto e Inocencio Guerrero, Orquesta de cambra de Granollers o VEUS cor infantil Amics de la Unió, entre altres.

Juntament amb el seu marit Artur Arranz funda Òpera Còmica de Barcelona i duu a terme una intensa tasca de recuperació del patrimoni líric de petit format, que va ser guardonada amb el Premi Serra d'Or de teatre 2013. Paral·lelament desenvolupa la seva activitat com a acompanyant en recitals d'òpera i lied arreu de Catalunya.

Des de 2001, any de creació del centre, és pianista repertorista de l'Escola Superior de Música de Catalunya. Des de 2015 és també professora del màster de lied "Victòria dels Àngels" i col·laboradora habitual dels Amics de l'Òpera de Sarrià en la seva temporada d'Òpera de cambra.

www.racba.org

www.fomentdelaclassica.cat

Vull rebre informació de les activitats de l'Associació pel Foment de la Música Clàssica

(Li preguem que ompli clarament les dades i ens ho entregui a la sortida del concert) (Si no ho vol retallar, demani un formulari a la sortida)

Nom i primer cognom

.....

Correu electrònic

.....